

„UNIUNEA ARTISTICĂ“

„Uniunea Artistică“ pentru cultivarea și popularizarea frumóselor arte, e o societate ale cărei baze s'au pus în ziua de 15 Noembrie a. t. din inițiativa unui comitet de studenți, studențe și absolvenți ai școlii naționale de Belle-Arte, la care s'au asociat și un mare număr de studenți și studențe ai școlii de Belle-Arte din Iași.

Popularizarea frumóselor-arte, prin conferințe artistice populare, prin publicațiuni și excursiuni pentru vizitarea și studierea monumentelor istorice naționale, formeză activitatea „Uniunii“.

Când mijlocele vor permite, se vor imprima în broșuri toate conferințele artistice ținute de membrii Uniunii; broșurile se vor împărți gratuit, acesta fiind un singur mijloc de a sădi în inimile tuturor românilor, sentimentul și cultul frumóselor-arte.

În adevăr, ce poate fi mai nobil și mai ideal de cât sentimentul unui popor, către artă, care este cea mai nobilă manifestatiune a spiritului omenesc.

Numai când și în inima poporului nostru românesc, vom pătrunde și incolți iubirea și venerațiunea sfintă către arte; va ajunge la adevăratul grad de cultură și civilizație. Frumósele arte fiind imaginea cea mai fidelă, intruparea cea mai perfectă a binelui, frumosului și adevărului; putem spune că fericit e poporul atunci, când are binele ca *deviză*, frumosul ca *ideal* și adevărul ca *lege*.

„Uniunea artistică“ de și încă tinără, grație energiei desfășurate de comitetul diriginte și a celorlalti membri, progresază zilnic. Ródele frumóse se pot vedea de ori și cine. Interesantele conferințe artistice populare, organizate de uniune, Dumineca în frumósa sală a institutului „Otescu“ din Capitală, sunt cu evlavie ascultate de multă lume.

Ori-ce început e greu. Când trebuie să formezi un public care să asculte nise subiecte de nici o importanță pentru el până adă, sau când ești silit, vorbind spre exemplu de arta națională, să atacă fără milă multe moravuri, să spuie multe adevăruri crude, ce jignesc câte pe mulți interesați; să arăți starea de plâns în care zac monumentele noastre istorice; să dovedești cu fapte cum se răsplătesc meritele artistice la noi; să arăți starea de mizerie în care se găsesc cea mai mare parte din artiștii noștri, să arăți remedii care ar însănătoși această stare înapoiată în care se svârcolesce de atâția amari de ani artiștii și arta noastră: însemneză că ai de luptat cu începuturi foarte grele.

Sentimentul artistic n a pătruns încă până acum în sufletul și în inima poporului român; consecințele acestei lipse se pot vedea ori și când și ori și unde la poporul nostru, în modul lui de a trăi, de a se îmbrăca, de a și construi locuințele, etc. Și tocmai acest rău „Uniunea Artistică“ și-a propus a-l remedia prin conferințe artistice, tratate sub o formă populară, așa în cât să pótă fi înțelese de tot publicul auditor.

Aprópe în toate conferințele ținute până în prezent s'au tratat subiecte de artă națională.

Se lucreză ast-fel la întărirea unui curent pentru creierea unei arte pur românesce; se luptă ast-fel

pentru înlăturarea învechitului sistem de a adopta și de a ne inspira în artă numai după tot ce e străin.

În scurtul timp de la fondarea acestei Uniunii s'au ținut următoarele conferințe: Duminică 17 Noembrie a. t. d. *Th. L. Scarlat-Brăila*, membru fondator al Uniunii, a vorbit despre „*Viata și operele nemuritorului pictor român Theodor Aman*“. Duminică 24 Noembrie a. t. a doua, de d-ra *Marie Vărgolici*, studentă a școlii de Belle-Arte, asupra „*Artei și operilor de artă*“. La 1 Decembrie a. t. d-ra *Olimpiada Brașoveanu*, studentă a școlii de Belle-Arte, asupra „*Rolului temeei în artă*“. La 8 Decembrie a. t. pentru a doua óră „*Rolul temeei în artă*“, de d-ra *Olimpiada Brașoveanu*. La 15 Decembrie a. t. d. *Alex. Referendaru*, student al școlii de arhitectură, despre „*Arhitectura țarilor Române*“.

Seria conferințelor, va reincepe în Capitală imediat după sărbători.

În cursul lunii Ianuarie, comitetul Uniunii, va organiza un ciclu de conferințe artistice în mai multe orașe din provincie

Încă o măreță și nobilă inițiativă a acestei „Uniunii“ este de a ridica prin subscripție națională, un monument în grădina Atheului, nemuritorului pictor român Theodor Aman, fondatorul și primul director al școlii naționale de Belle-Arte. În numărul viitor vom publica apelul ce comitetul executiv al Uniunii, îl va lansa însoțit de liste de subscripțiuni. Sperăm că această patriotică și sublimă inițiativă de a immortaliza pe unul dintre cei mai iluștri artiști naționali care a făcut fala și gloria artei române, va avea cea mai splendidă reușită.

Art.

CUGETĂRI

Pedeapsa artistului care vrea să facă ceva mai urit ca natură, e să isbutescă.

G. M. Valtour

Se ved generalii proști câștigând bătălii; nu se ved însă nici odată artiști proști făcând tablouri frumóse.

Eugène Delacroix

Nu te speria de vorbe: armonie, contrapunct, etc., ele se vor impristen cu tine, de vei face și tu același lucru.

R. Schumann

La Bach (Sebastien Bach 1685-1750) de cele mai multe ori lipsește la începutul compozițiilor sale *Tempo*, adică mișcarea cu care treuie executate nu este de loc indicată, și această procedură eă o găsesc din cele mai bune. Acest fapt vorbește cam ast-fei: «Cine nu înțelege tema și figurația mea și nu simte caracterul și expresia lor, ce o să înțeleagă din indicarea unei vorbe italienesti!»

Richard Wagner

Talentul e darul de a vedea în lucruri aceea ce alții nu ved.

Tolstói

Pentru tine sêrmene Beethoven, nu este nici o fericire din afară, tu trebuie ați crea în tine însuși totul, numai în lumea ideală găsesci tu bucuria.

Beethoven (scris la 1810)

ARTISTI LIRICI

LEONTINA IOANID

Leontina Ioanid este societară a Theatrului Național din Craiova. Bucurescenii au avut pentru prima óră ocaziunea să o asculte și s'o aprecieze vara trecută la Theatrul Lyric. Are un joc de scenă excelent, iar vocea, de și este cam mică, conține multă dulcēță, așa că știe să câștige simpatiile publicului. A plăcut foarte mult în *Pericola*, *Nitouche* și mai ales în *Molly din Jonathan*. Se crede că după finirea stagiunii teatrale din Craiova, se va forma o nouă trupă la Theatrul Lyric, din care va face parte și această artistă.

SERATA ACADEMIEI DE MUSICA

Sâmbătă a avut loc în salónele Liedertafel a 2-a serată dansantă cu concert și declamație, dată de Academia de muzică și artă dramatică.

Serata s'a deschis la orele 9 cu dans. S'a dansat după piano și vióră executat de d-na Bamberger profesórá de piano și d. Paulman, violist. Dansul a fost dirijat cu multă măestrie de d. profesor Oscar Schmidt.

Între pauze s'a jucat theatru și s'a declamat versuri de către d-nii Christescu, Lupașcu, Paciurea, d-ra Colorian și d-na Pantazopol. D-ra Blum a cântat la piano mai multe bucăți de concert.

Succesul moral și material a fost satisfăcător.

Printre neobositele valsătoare am remarcat pe d-rele: surorile Diana și Victoria Damianov, Aslan în costum național, Vitzu, Georgescu, Adamsky, Kibrik, Martinian, Manolescu, Sc. Ionescu, Dobroteanu, Blum, în drăguțe toalette albe, surorile Dumitrescu, surorile Colorian, Marinescu, Jenny Ionescu, Grigorescu, Ec. Isvoranu, etc.

D-nii: Petre Sfetescu, adv., Cancicor adv., Popescu adv., d-r Kibrik, Borch., Radovici, Lupașcu, Marcovici, sub-lt. Stanian, sub-lt. Tacu, sub-lt. Matak, Vlădoianu, Buescu, Melincovici, Christescu, Berlescu, Mihalopol, Bărbulescu, Porumbaru, Șerban, Damian, Șerbănescu, Nestorescu, Sterescu, Stoenscu, Martinian, Grigorescu, etc. etc.

M. Art.

CĂPITANUL ȘI SOLISTUL

- ISTORIÓRĂ -

La un regiment din provincie, se presintă un violonist absolvent de conservator, solicitând să fie angajat în orchestră ca solist. Șeful muzicii, un sub-locotenent, stărui din toate puterile pe lângă căpitan pentru ca să fie angajat, argumentând că ar fi o forțe bună achizițiune pentru regiment și ar face reputație orchestrei. Căpitanul, un bătrân dinainte de război nu tocmai se învoia să facă colonelului raport favorabil de órece candidatul cerea un salariu cu mult mai mare de cât primiau de obicei gagistii. În sfârșit vėzând că, capelmaestrul insistă mereu, căpitanul făgăduie să vie la repetiția orchestrei să-l audă cântând. În urmă bietul capelmaestru pregătește cu mult zor o uvertură unde tocmai era un solo de vióră. Vine căpitanul, orchestra începe.

Căpitanul către capelmaestru: Da ce d-le, musafirul d-tale așteptă să-l poftesc eă ca să începă a cânta?!

Capelmaestru: Nu i-a venit încă rândul, d-le căpitan, acum are pauze.

Căpitanul: Aha!... (și așteptă răbdător până veni rândul solistului, dar atunci bagă el de seamă că restul orchestrei abia, abia se mișca, avea un pp pentru a eși solistul în evidență).

Căpitanul către soldați: Da ce mă?! voi n'ati mēncat azi? trageti mai cu inimă! (Soldații se supun).

Capelmaestru: Trăiți d-le căpitan, eă așa trebuie să cânte încet de tot ca să se audă solistul...

Căpitanul: Aha!... (către soldați) auziți mă, tăceți voi să se audă solistul. (Soldații tac de tot).

În sfârșit solo se mântue, orchestra merge mai departe.

Căpitanul către capelmaestru: Da ia te uită nene, că ăla își bate joc de noi, acu începe, acu se lasă și uite bună óră acum iar stă de geaba!...

Capelmaestru: Acum are iar pauze d-le căpitan.

Căpitanul: Apoi ia lasă-mă nene în pace cu pauzele d-tale, că noi nu dăm parale pentru pauze, (și ese numai de cât supărat).